

že jednotlivé prípady sprenevier, ktoré obžaloba vo veci Tk III 512/30 obžalovanému kládla za vinu, boli v rozsudku vrchného súdu kvalifikované ako delikt pokračujúci. Jednotlivé sprenevery boli spáchané v rôznych exekučných veciach, vo veciach rôznych exekventov, v rôznych medzidobiach, takže nejde tu o trestné činy spáchané následkom jednotného rozhodnutia vôle. Neľze preto považovať trestný čin, ktorý je predmetom terajšej obžaloby, za čiastku už pravoplatne posúdenej trestnej činnosti obžalovaného, ale ide tu o nový trestný čin, o ktorom súdy ešte nerozhodly, a niet prekážky, aby obžalovaný bol vziať na zodpovednosť pre tento delikt, ktorý vyčerpáva všetky náležitosti zločinu sprenevery v úrade podľa § 462 tr. zák. Najvyšší súd preto vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokračoval podľa 1. odst. § 33 por. nov., z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 a) § 385 tr. p. zrušil rozsudky súdov nižších stolíc, pokiaľ obžalovaný bol oslobodený od obžaloby pre zločin sprenevery v úrade naňho podanej, a vyniesol rozsudok podľa zákona.

Čís. 4678.

Podmienkou skutkovej podstaty padelania súkromných listín podľa § 401 tr. zák. je tiež možnosť spôsobiť právnu ujmu osobe, proti ktorej smeruje dokazovacia moc padelanej listiny.

(Rozh. zo dňa 30. marca 1933, Zm IV 90/33.)

Najvyšší súd vyniesol v trestnej veci proti A. R. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania súkromnej listiny, rozsudok, ktorým zmätočným sťažnostiam obžalovaných, uplatňovaným na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. vyhovel, z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudky oboch nižších stolíc a obžalovaných A. R. a B. R. oslobodil podľa § 326 čís. 1 tr. p. od obžaloby pre zločin padelania súkromnej listiny.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásili obžalovaný A. R. a zvolený obhájca obžalovaných A. R. a B. R. zmätočné sťažnosti na základe § 385 čís. 1 a), b), 2 a 3 tr. p., ktoré boli aj včas prevedené. Zmätočné sťažnosti uplatňované na základe bodu 1 a) § 385 tr. p. sú základné. Obžalovaní A. R. a B. R. boli uznaní vinnými zločinom padelania súkromnej listiny podľa § 401 a § 402-II tr. zák. (kvalifikovaným s použitím § 92 a hľadiac k § 20 tr. zák. za prečin), respektíve zločinom účastenstva na padelaní súkromnej listiny podľa § 69 čís. 2, § 401 a § 402-II tr. zák., ktoré spáchali tak, že dňa 21. novembra 1930 v T. A. R. zhotovil, resp. dal zhotoviť súkromnú listinu — totiž telegram z 21. 11. 1930, podpísaný firmou »K.«, na ktorom bolo padelané meno podacieho úradu »T.« na »Č.«, ktorý padelaný telegram potom predložil exekútorovi okresného súdu v T., A. F-ovi, čím ho použil k tomu, aby dokázal existenciu práva na zastavenie exekúcie vedenej u okres-

ného súdu v T., pri čom hodnota záväzku presahovala 2.000 Kč, a B. R. zúmyselne podporoval A. R.-a v prevedení uvedeného činu tým, že dotyčný napísaný telegram podal na poštovom úrade v T.

Náležitosťou deliktu podľa § 401 tr. zák. je, aby falzifikátu bolo použité, a to na dokazovanie daktorého práva alebo záväzku. K usku- točneniu skutkovej podstaty nie je síce potrebné, aby užívaním falošnej listiny skutočne nastala aj majetková škoda, pretože však podstata užívania listiny pozostáva z dokazovania daktorého práva alebo zá- väzku, a konečným výsledkom vlastne porušuje prirodzene záujmy tej osoby, proti ktorej smeruje dokazovacia moc padelanej listiny a z toho vyplývajúce užívanie, preto niet pochyby, že taký spôsob užívania fal- zifikátu zahrnuje v sebe vždy možnosť spôsobenia právnej ujmy. V dô- sledku toho je podmienkou k ustáleniu skutkovej podstaty padelania súkromnej listiny možnosť spôsobenia právnej ujmy, bez ktorej nie je daná skutková podstata tohoto trestného činu. Vrchný súd podľa dô- vodov napadnutého rozsudku vzal za dokázané, že firma K. ako exe- kvent na žiadosť svojho rayonového zástupcu H. S. v poslednom oka- mihu svolila k zastaveniu dražby nariadenej proti obžalovanému A. R. jedine pod podmienkou, bude-li pohľadávka krytá aspoň zmenkou, čo sa aj stalo. Odloženie dražby sa stalo tedy so súhlasom veriteľa ob- žalovaného A. R., ktorý súhlas nebol dodatočný, ale predchádzal čin- nosť obžalovaných, ktorá je predmetom obžaloby. Nakoľko tedy firma K. sama vopred súhlasila so zastavením dražby a tak účel použitia fa- lošného telegramu kryl sa s vôľou exekventa samého, nenastala z čin- nosti obžalovaných žiadna ujma pre menovaného veriteľa a nevznikla ani možnosť spôsobiť daktorú súkromoprávnu alebo verejnoprávnu ujmu. Preto čin obžalovaných, na ktorom je obžaloba založená, nevy- čerpáva skutkovú podstatu trestného činu a súdy nižších stolíc do- pustily sa zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p., keď uznaly obžalovaných vinnými. V dôsledku toho najvyšší súd vyhovujúc zmätočným sťažno- stiam uplatňovaným z dôvodu § 385 č. 1 a) tr. p., pokračoval v smysle 1. odst. § 33 por. nov., zrušil rozsudky súdov nižších stolíc a obžalo- vaných na základe bodu 1 § 326 tr. p. od obžaloby oslobodil.

Čís. 4679.

Propadnutí po rozumu § 24 odst. 5 zák. č. 9/1924 je v podstatě svou povahou vedlejším trestem, který nemůže stihnouti osobu na trest- ném činu nezúčastněnou; nelze proto vysloviti propadnutí radiového přístroje, který pachateli (odsouzenému) nenáleží, nýbrž byl jím od- cizen osobě, která přístroj přechovávala oprávněně, majíc k tomu kon- cesi příslušného poštovního a telegrafního úřadu.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1933, Zm II 20/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: